

Om möten man inte glömmer, Thage G. Peterson

När socialdemokratin för första gången på decennier hade förlorat regeringsmakten 1976 fick jag erbjudandet att börja arbeta i den tankesmedja som det socialdemokratiska partiet skulle starta. Jag fick erbjudandet av Olof Palme men tackade nej (läs om det här). Frågan kom emellertid tillbaka genom ett erbjudande från Tage G. Peterson några år senare. Så är skriver om den kontakten (sid 26-27).

”Några år senare gjordes det ytterligare ett försök från socialdemokraterna att länka in mig på den politiska karriärvägen. En hösthelg 1982, vi hade åkt till Groveda, ringde Thage G. Peterson, och erbjöd mig att bli statssekreterare i industridepartementet där han själv skulle bli statsråd och departementschef. Det var ett trevligt samtal, och enligt mina anteckningar avslutar han med att säga: ”Olof Palme hälsar att det här är det viktigaste statssekreterarjobbet i kanslihuset” (vilket han möjligen, men bara möjligen, hade sagt). Jag bad om viss betänketid för att prata med familjen men visste med mig att jag inte skulle komma att acceptera. Jag tackade nej så gott som omgående.”